

εωρεείται το πιο
24-130· Α. Πολί-
49-251· Μ. Βίτι-
ης, Ερμής, 1971·
μ(θόδου», Στρά-
ελ. 39-99· Κ. Α.
4, Εστία, 2004.

Κ.Μ., Γ.Θ.

Νικόλαος Ε.
της Ελλάδας,
του 1901 ως
γγελο *Βλά-
ρέμεινε έως
ιο που έκτι-
τιο σκηνικό
κό Θέατρο.
θάνατο του
ης του Μπ.
ου Δ. *Βερ-
ός από την
*Σωτηριά-
*Goethe,
παρουσιά-
λικής προ-
η επίσημη
αποφασί-
τομάνου,
εών αλλά
του 19ου
ραγκαβή,
ερναρδά-
ίριος του
του Αρ.
δί του Γ.
ε.ά.
ολής, η
χτό στο
γωγικό
ν καθι-
ραστά-
ν ξένοι
στο ρε-

γα. Η παρουσία τους στο "Βασιλικόν Θέατρον", περ. *Θέατρο*, τχ. 3, (1962),
σελ. 23-34· Δημ. Σπάθης, «Νεοελληνικό θέατρο», στο *Ελλάδα. Ιστορία και*
πολιτισμός, τόμ. 10, Μαλλιάρης, Θ/κη 1983, σελ. 12-67· Αγγ. Ν. Φωτό-
πουλος, *Σταθμοί και προσπάθειες του νεοελληνικού θεάτρου. Βασιλικό Θέα-*
τρο, 1992· *60 χρόνια Εθνικό Θέατρο, 1932-1992*, εισαγ. Αλέξ. Σολομός,
Κέδρος, 1992, σελ. 17-19· Αντ. Γλυτζουρής, «Η δημιουργία θέσης σκηνο-
θέτη στο «Βασιλικόν Θέατρον» (1898-1902)», περ. *Μνήμων*, τόμ. 18 (1996),
σελ. 61-88· Αντ. Γλυτζουρής, *Η σκηνοθετική τέχνη στην Ελλάδα*, Ελληνι-
κά Γράμματα, 2001, σελ. 67-78, 641-647 και passim.

Β.Π., Α.Χ.

Βασιλικός, Βασίλης (Καβάλα, 1934): Πεζογράφος, δοκι-
μιογράφος. Φοίτησε στη Νομική του ΑΠΘ, στη Δραματική
Σχολή του Πανεπιστημίου Yale και στη Σχολή Τηλεσκηνοθε-
σίας της RCA στη Νέα Υόρκη (1959-1960). Εγκαταστάθηκε
στην Αθήνα (1960-1967), όπου συνεργάστηκε με το περιοδι-
κό *Ταχυδρόμος* και συμμετείχε σε κινηματογραφικές παραγω-
γές (*Μικρές Αφροδίτες*, *Επιτάφιος για εχθρούς και φίλους*). Α-
πό το 1967 ως το 1974 έζησε, με τη σύζυγό του Μιμή Βασιλι-
κού, σε χώρες της Δυτ. Ευρώπης, αναπτύσσοντας έντονη πο-
λιτική δράση. Το 1968 ίδρυσε τον εκδοτικό οίκο 8 1/2. Στην
Ελλάδα, μετά το 1974, εργάστηκε ως συντάκτης στις εφημε-
ρίδες *Ελευθεροτυπία* και *Τα Νέα*. Στο διάστημα 1981-1985 ή-
ταν διευθυντικό στέλεχος της κρατικής τηλεόρασης. Έζησε
και πάλι στο Παρίσι, ως αντιπρόσωπος της Ελλάδας στην
UNESCO, ενώ σήμερα ασχολείται με την παρουσίαση της τη-
λεοπτικής εκπομπής «Άξιον εστί» για το βιβλίο. Με εισήγη-
σή του, όταν ήταν στην UNESCO, καθιερώθηκε από τον οργα-
νισμό ο εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας Ποίησης (2001
κ.ε.). Πρόεδρος της *Εταιρείας Συγγραφέων (2001-2005). Ε-
πίτιμος διδάκτορας Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών.

Η πρώτη του λογοτεχνική εμφάνιση σημειώνεται το 1949,
με τη δημοσίευση ποιημάτων του στην εφημερίδα *Μακεδονία*.
Συνεργάστηκε, επίσης, με τα περιοδικά **Αντί*, *Το *Δέντρο*,
**Επιθεώρηση Τέχνης*, **Εποχές*, **Καινούρια Εποχή*, **Νέα Εστία*,
**Πολιορκία*² κ.ά.

Έργα: *Η διήγηση του Ιάσονα* (1953)· *Θύματα ειρήνης* (1956)·
*Το *φύλλο*, *Το πηγάδι*, *Τ' αγγέλιασμα* (1961, τριλ.)· *Οι φωτο-*
γραφίες (1964)· *Η μυθολογία της Αμερικής* (1964)· **Z*, φαντα-
στικό ντοκυμανταίρ ενός εγκλήματος (1966, νέα έκδ. 1994)· *Ε-*
κτός των τειχών (1966)· *Σε γνωρίζω από την κόψη* (1971)· *Το*
ψαροτούφεκο (1971)· *Η δολοκτονία* (1971)· *Το μαγνητόφωνο*
(1971)· *Μετώκησεν εις άγνωστον διεύθυνσιν* (1971)· *Ο πλανό-*
διος πλασιέ (1971)· *Καφενείον Εμιγκρέκ* (1971)· *Φίφτυ-φίφτυ*
(1972)· *Το ημερολόγιο του Z* (1974)· *Η κάθοδος* (1974)· *Ο μο-*
νάρχης (1974)· *Αναμνήσεις από τον Χείρωνα και άλλες ιστορίες*
(1974)· **Γλαύκος Θρασάκης* (1974, ενοποιημένη έκδ. 1975,
αναθ. οριστ. έκδ. 1990)· *Ο ιατροδικαστής* (1976)· *Το καλοκαίρι*

του Ερωτόκριτου (1976)· *Τα σιλό* (1976)· *Ο άνθρωπος με το άδειο* (1977)· *Ο θάνατος του Αμερικάνου* (1977)· *Μια ιστορία αγάπης* (1977)· *Κρουκ-Ελλάς* (1977)· *Το νερό* (1977)· *Οι ρεμπέτες και άλλα διηγήματα* (1977)· *Σαρζ και Μαρζ* (1977)· *Τροχαλίες* (1977)· *Η ζωή μου όλη*· Στέλιος Καζαντζίδης (1978, μυθιστ. βιογρ.)· *Τα καμάκια* (1978)· *Το λιμάνι της αγωνίας* (1978)· *Το βραχιόλι* (1979)· *Foco d'amor* (1979)· *Το τελευταίο αντίο* (1979)· *Ο τρομερός μήνας Αύγουστος* (1979, αυτοβιογρ.)· *Το γράμμα της αγάπης* (1979)· *Οι λωτοφάγοι* (1981)· *Τέσσερις προσανατολισμένες πόλεις*· Βαρσοβία, Βουδαπέστη, Πράγα, Μόσχα (1981, αυτοβιογρ.)· *Το ελικόπτερο* (1985)· *Η άσπρη αρκούδα* (1987)· *Το σφράτο* (1987)· *Μάγια* (1993)· *Ευγενία, το πρώτο γραφτό* (1994)· *Υπάρχουν όνειρα* (1995)· *Η ατέλειωτη επιστολή* (1995)· *Δεν μετανιώνω για τα δάκρυα που έρξαα για σένα* (1996)· *Τα φρύγανα του έρωτα* (1997)· *Τα δώρα της αγάπης* (1997)· *Αισθημάτων νομίσματα* (1997)· *Η μνήμη επιστρέφει με λαστιχένια πέδιλα* (1999, αυτοβιογρ.)· *Εσύ κι εγώ*· Ερωτικοί διάλογοι (2000)· *Υπάρχω*· *Ο Στέλιος Καζαντζίδης μιλάει στο Βασίλη Βασιλικό* (2000)· *Εν πτήσει* (2001, εικονογρ. Αλ. Φασσιανός)· *Παρίσι-Κορυδαλλός*· *Ένα παζ με 29 κομμάτια* (2002)· *Εγκλημα στην Κοπεγχάγη* (2004)· *Οι ωραίοι Ωρεοί*· *Το κυνήγι του θησαυρού* (2005) [πζ.]· *Bella ciao* (1970)· *Ο ληξιαρχος* (1970)· *Ήλιε μου*· *Αρταξέρζη μου* (1971)· *Συνάντηση με τον Ήλιο* (1972)· *Λάκα-Σούλι* (1974)· *Ποιήματα (1948-1950)* (1979) [πμ.]· *Εικοσιπενταετία* (1976)· *Πορτραίτα* (1976) [δοκ.]· *Πάσχα στους Γαργαλιάνους* (1969)· *Το λαχείο* (1971)· *Η δίκη των εζ* (1973)· *Ο χορδιστής* (1975) [θεατρ.] κ.ά. Μετέφρασε έργα των Α. *Gide, R. Debray, J. Meril και συνέταξε μια ποιητική ανθολογία, από τον *Ρήγα ως τη δεκαετία του 1980, με τον τίτλο *Λύρα ελληνική* (1993, επανέκδ. με τίτλο *Η ελληνική ποίηση*· Ανθολογημένη από τον Ρήγα έως σήμερα, 1998, 4 τόμοι). Έργα του έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες.

Η νεωτερικότητα του έργου του Β. φαίνεται από τα πρώτα του έργα, στα οποία, αντίθετα με άλλους συνομηλικούς του πεζογράφους, ασχολήθηκε με θέματα της εσωτερικής σύνθεσης της λογοτεχνίας. Έτσι, επανέρχεται, λ.χ., συχνά στο θέμα της πολυεπίπεδης σχέσης μεταξύ του συγγραφέα και των διαφόρων προσώπων, κατά τρόπο που να υπάρχει μια φανερή αλληλεξάρτησή τους. Οι συχνές αναδρομές της μνήμης, οι εξομολογήσεις, οι συνειρμοί αναδεικνύουν αυτή την ταύτιση, ετοιμάζοντας και συνοδεύοντας σχεδόν σε κάθε βιβλίο την επαναλαμβανόμενη κίνηση της καθόδου του συγγραφέα προς το αινιγματικό του εγώ. Αυτή η διαδικασία της απογύμνωσης ή της αποφλοίωσης του συγγραφέα-μυθιστορηματικού προσώπου είναι τυπική στα βιβλία του Β. που εκτιμήθηκαν περισσότερο από την κριτική, όπως στην τριλογία *Το φύλλο*, *Το πηγάδι*, *Τ' αγγέλιασμα* και στο ογκώδες αυτοαναφορικό μυθιστόρημά του *Γλαύκος Θρασάκης*. Παράλληλα με αυτά τα πεζά, όπου ο συγγραφέας προσφεύγει συχνά σε μύθους ψυχαναλυτικούς και σε παραβολές που αντλούνται από την ελληνική μυθολογία και την ιστορία, υπάρχουν και τα «πολιτικά» βιβλία του, τα οποία υπό μορφή χρονικών (όπως το Ζ και πολλά από τα πεζά που γράφτηκαν κατά τη διάρκεια της αυτοεξορίας του Β. στην Ευρώπη) εντάσσονται στο υβριδικό είδος της λογοτεχνίας-ντοκουμέντο, με τη μυθοπλασία να ακολουθεί, να καταγράφει και να ανασυνθέτει την εξέλιξη των γεγονότων. Ωστόσο, με την πάροδο του χρόνου αυτά τα «πολιτικής» κατεύθυν-

σης πεζά έχασαν το ενδιαφέρον από επικαιρικά συμβάντα έπειτα από μια σειρά πεζών που τον θάνατο της συζύγου τους ζούσαν, προσπάθησε να *αυτοβιογραφία. Γενικά ρημα που έχει τον δικό του του Β., αφού συνοδεύτη επέκτεινουν και το συμ και γεμάτη εμπόδια διαέ μεταμορφώνεται σε μια φέροντα συμπτώματα τ αυτές τις συνεχείς οβιέ σμα του συγγραφέα, κεντεπόπη αφηγητή και ληλων και εναλλασσόμ νται από αναριθμητε ρευστός και σε πολλά τών των πεζών του Β. καθόδους των πολυπρ κό τους κόσμο, κάτι π την άρρηκτη σχέση τ ο μύθος της καθόδου γές του χιουμοριστικ κού λόγου δεν υπερβ αφήγησης δεν γίνεται πρωτοτυπία και απα μο χαρακτηριστικό τ πρόκειται για ένα έρ γνώσεις.

Τιμήθηκε με το Έ Α' *Κρατικό Βραβι χτηκε).

Το Ζ έχει μεταφ έργα του έχουν με

Έχει εκδοθεί βιβ

Μέρος του αρχ

Βοστόνης (Mugar

ΒΛ. ΚΑΙ ΜΕΤΑΠΟΛΕ

Σ Β. Βαρίκας, *Συγγ*

σαγωγή, σελ. 317-31

Αλέξ. Κοτζιάς, *Μετα*

Έλληνες μεταπολεμικ

Δημ. Γρ. Τσάκωνας,

Μπακόλας, εφ. *Ελεύ*

χίνης, εφ. *Έθν*, 22.5.

[αφιέρ.] Αντρ. Καρ

σελ. 121-165· Κ. Χρ

σάκης (1974-1975)

μηνείας», στο *Αφιέρ*

387· Γ. Γιάνναρης,

1984· Παν. Μουλλ

ταθέσεις, Στιγμή, 1

Κούρτοβικ, εφ. *Νέ*

[ββ.: το ίδιο]· Βαγ

περ. *Υπόσπεγο*, τχ. 7

σελ. 90-95 [συνέν

ψυχίατρο, 18 συνε

της, 1996· Κρ. Χ

in' d'rañis
yos eun

1976)· *Ο άνθρωπος με το άινου* (1977)· *Μια ιστορία* (1977)· *Το νερό* (1977)· *Οι ροζ και Μαρζ* (1977)· *Τρομαζάντζι* (1978)· *Μυμάνι της αγωνίας* (1978)· *979)· Το τελευταίο αντίο* (1979, αυτοβιογρ.)· *Το γοι* (1981)· *Τέσσερις προουδαλέστη, Πράγα, Μό* (1985)· *Η άσπρη αρκού* (1993)· *Ευγενία, το πρώ* (1995)· *Η ατέλειωτη επιφρα που έχασα για σένα* (1995)· *Τα δώρα της αγάπης* (1995)· *Η μνήμη επιστρέφει με* (1995)· *Εσού κι εγώ, Ερωτικοί αζαντζι* (1995)· *μιλάει στο* (1995)· *Εικονογρ. Αλ. Φα* (1995)· *29 κομμάτια* (2002)· *αίοι Ωρεοί, Το κινήρι* (1970)· *Ο ληξιαρχος* (1970)· *Τηνάντηση με τον Ηλιο* (1970)· *18-1950* (1979) [πμ.] (1979) [δοκ.]· *Πάσχα στους* (1973)· *Ιδίκη των ε* (1973)· *ορρασε έργα των Α.* (1973)· *μία ποιητική ανθο* (1973)· *1980, με τον τίτλο* (1973)· *Τ ελληνική ποίηση* (1973)· *998, 4 τόμοι). Έργα* (1973)· *εται από τα πρώτα* (1973)· *συνομηλικούς του* (1973)· *σωτερικής σύνθε* (1973)· *ε., συχνά στο θέμα* (1973)· *αφέα και των δια* (1973)· *χει μια φανερή αλ* (1973)· *ης μνήμης, οι εξο* (1973)· *υτή την ταύτιση,* (1973)· *άθε βιβλίο την ε* (1973)· *συγγραφέα προς* (1973)· *της απογύμνωσης* (1973)· *ορηματικού προ* (1973)· *τιμήθηκαν περι* (1973)· *Το φύλλο, Το πη* (1973)· *φορικό μυθιστό* (1973)· *ε αυτά τα πεζά,* (1973)· *θους ψυχαναλυ* (1973)· *την ελληνική μυ* (1973)· *ολιτικά» βιβλία* (1973)· *Ζ και πολλά από* (1973)· *αυτοεξορίας του* (1973)· *ιδος της λογοτε* (1973)· *ουθεί, να κατα* (1973)· *γονότων. Ωστό* (1973)· *κής» κατέθουν* (1973)

σης πεζά έχασαν το ενδιαφέρον τους, λόγω της εξάρτησής τους από επικαιρικά συμβάντα. Γι' αυτό και ο Β. μετά το 1980, και έπειτα από μια σειρά πεζών που είχαν ως κινήτήριο θέμα τους τον θάνατο της συζύγου του Μιμής και τις αναμνήσεις από τη ζωή τους, προσπάθησε να συγκεράσει τη *μυθιστορία με την *αυτοβιογραφία. Γενικά, ο *Γλαϊκος Θρασάκης*, ένα μυθιστόρημα που έχει τον δικό του κύκλο μέσα στο σύνολο των έργων του Β., αφού συνοδεύτηκε από πεζά-δορυφόρους του που το επεκτείνουν και το συμπληρώνουν, απεικονίζει τη δύσκολη και γεμάτη εμπόδια διαδικασία κατά την οποία ο συγγραφέας μεταμορφώνεται σε μια σειρά προσώπων. Ένα από τα ενδιαφέροντα συμπτώματα του μυθιστορήματος είναι και το ότι, με αυτές τις συνεχείς οβιδιακές μεταμορφώσεις και το σκόρπισμα του συγγραφέα, καταργείται στην ουσία ο ρόλος του παντελότητας αφηγητή και αντικαθίσταται από μια μορφή παράλληλων και εναλλασσόμενων αφηγήσεων που πραγματοποιούνται από αναρίθμητες οπτικές γωνίες. Ο αποσπασματικός, ρευστός και σε πολλά σημεία ελλειπτικός τρόπος γραφής αυτών των πεζών του Β. αναλογεί απευθείας στις αλλεπάλληλες καθόδους των πολυπρόσωπων ατόμων του προς τον εσωτερικό τους κόσμο, κάτι που θυμίζει τα πρώτα βιβλία του αλλά και την άρρηκτη σχέση της φαντασίας του με τους μύθους: εδώ, ο μύθος της καθόδου του Ορέφια στον Άδη. Όπου οι εναλλαγές του χιουμοριστικού και του ειρωνικού ή του αυτο-ειρωνικού λόγου δεν υπερβάλλουν και όπου ο ευρηματικός τρόπος αφήγησης δεν γίνεται πόζα, τα πεζά του Β. έχουν ζωντάνια, πρωτοτυπία και απaráμιλλη κινητικότητα. Βασικό και μόνιμο χαρακτηριστικό της πεζογραφίας του Β. είναι επίσης το ότι πρόκειται για ένα έργο ανοιχτό για πολλές και πολλαπλές αναγνώσεις.

Τιμήθηκε με το Έπαθλο Κώστα Ουράνη το 1962 και με το Α' *Κρατικό Βραβείο διηγήματος (1980, το οποίο δεν αποδέχτηκε).

Το Ζ έχει μεταφερθεί στον κινηματογράφο, ενώ και άλλα έργα του έχουν μεταφερθεί στην τηλεόραση.

Έχει εκδοθεί βιβλιογραφία (1974 και 1984) του συγγραφέα.

Μέρος του αρχείου του βρίσκεται στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης (Mugar Memorial Library).

ΒΛ. ΚΑΙ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ.

☞ Β. Βαρίκας, *Συγγραφείς και κείμενα*, τόμ. 1, σελ. 31-33· R. Beaton, *Εισαγωγή*, σελ. 317-318· *Η μεταπολεμική πεζογραφία*, τόμ. 2, σελ. 342-393· Αλέξ. Κοτζιάς, *Μεταπολεμικοί πεζογράφοι*, σελ. 214-222· Δ. Κούρτοβικ, *Ελληνες μεταπολεμικοί συγγραφείς*, σελ. 41-44· ΠΒΑ, τόμ. 2, σελ. 208-209· Δημ. Γρ. Τσάκωνας, *ΕΙΝΑ*, σελ. 632-635· Μ. Βίτιτ, *ΙΝΑ*, σελ. 534-536· Ν. Μπακόλας, *εφ. Ελεύθερος Λόγος*, 28.2.1962 [ββ.: *Τ' αγγέλιασμα*]· Απ. Σαχίνης, *εφ. Έθν.*, 22.5.1965 [ββ.: *Οι φωτογραφίες*]· *περ. Τομές*, τχ. 11 (1977) [αφιέρ.]· Αντρι. Καραντώνης, *24 σύγχρονοι πεζογράφοι*, Νικόδημος, 1978, σελ. 121-165· Κ. Χρυσομάλλη-Ηενφίχ, «Η τριλογία και ο *Γλαϊκος Θρασάκης* (1974-1975) του Β. Βασιλικού. Μια προσπάθεια σύγκρισης και ερμηνείας», στο *Αφιέρωμα στον καθηγητή Λίνο Πολίτη*, Θ' κη 1979, σελ. 345-387· Γ. Γιάνναρης, *Βιβλιογραφία Βασιλή Βασιλικού, 1949-1982*, Δωρικός, 1984· Παν. Μουλλάς, *Για τη μεταπολεμική μας πεζογραφία. Κριτικές καταθέσεις*, Στιγμή, 1989, σελ. 61-84· *περ. ΗΛΞ*, τχ. 107 (1992) [σφιέρ.]· Δ. Κούρτοβικ, *εφ. Νέα*, 6.11.1992 [ββ.: Κ]· Ν. Βαγενάς, *εφ. Βμ.*, 13.11.1992 [ββ.: το ίδιο]· Βαγγ. Χατζηβασιλείου, *εφ. Έλπα*, 27.1.1993 [ββ.: το ίδιο]· *περ. Υπόστειγο*, τχ. 7 (1995) [αφιέρ.]· Ηρ. Παπαλέξης, *περ. Αβξ*, τχ. 348 (1995), σελ. 90-95 [συνέντ.]· Δημ. Γκιώνης, *Καλύτερα στον τυπογράφο παρά στον ψυχίατρο. 18 συνολίες σε 30 χρόνια με το Βασιλή Βασιλικό*, Καστανιώτης, 1996· Κρ. Χουρμούζιάδης, *Συμπόσιο. Κείμενα για τη νεοελληνική*

... (1976)· *Ο άνθρωπος με το άινου* (1977)· *Μια ιστορία* (1977)· *Το νερό* (1977)· *Οι ροζ και Μαρζ* (1977)· *Τρομαζάντζι* (1978)· *Μυμάνι της αγωνίας* (1978)· *979)· Το τελευταίο αντίο* (1979, αυτοβιογρ.)· *Το γοι* (1981)· *Τέσσερις προουδαλέστη, Πράγα, Μό* (1985)· *Η άσπρη αρκού* (1993)· *Ευγενία, το πρώ* (1995)· *Η ατέλειωτη επιφρα που έχασα για σένα* (1995)· *Τα δώρα της αγάπης* (1995)· *Η μνήμη επιστρέφει με* (1995)· *Εσού κι εγώ, Ερωτικοί αζαντζι* (1995)· *μιλάει στο* (1995)· *Εικονογρ. Αλ. Φα* (1995)· *29 κομμάτια* (2002)· *αίοι Ωρεοί, Το κινήρι* (1970)· *Ο ληξιαρχος* (1970)· *Τηνάντηση με τον Ηλιο* (1970)· *18-1950* (1979) [πμ.] (1979) [δοκ.]· *Πάσχα στους* (1973)· *Ιδίκη των ε* (1973)· *ορρασε έργα των Α.* (1973)· *μία ποιητική ανθο* (1973)· *1980, με τον τίτλο* (1973)· *Τ ελληνική ποίηση* (1973)· *998, 4 τόμοι). Έργα* (1973)· *εται από τα πρώτα* (1973)· *συνομηλικούς του* (1973)· *σωτερικής σύνθε* (1973)· *ε., συχνά στο θέμα* (1973)· *αφέα και των δια* (1973)· *χει μια φανερή αλ* (1973)· *ης μνήμης, οι εξο* (1973)· *υτή την ταύτιση,* (1973)· *άθε βιβλίο την ε* (1973)· *συγγραφέα προς* (1973)· *της απογύμνωσης* (1973)· *ορηματικού προ* (1973)· *τιμήθηκαν περι* (1973)· *Το φύλλο, Το πη* (1973)· *φορικό μυθιστό* (1973)· *ε αυτά τα πεζά,* (1973)· *θους ψυχαναλυ* (1973)· *την ελληνική μυ* (1973)· *ολιτικά» βιβλία* (1973)· *Ζ και πολλά από* (1973)· *αυτοεξορίας του* (1973)· *ιδος της λογοτε* (1973)· *ουθεί, να κατα* (1973)· *γονότων. Ωστό* (1973)· *κής» κατέθουν* (1973)

παιδαγωγία, επιμ., πρόλ. Μ. Κουμανταρέας, Κέδρος, 1996, σελ. 40-51· Δ.
Δασκαλόπουλος, *Ανισόπεδες διαβάσεις*, Πατάκης, 1999, σελ. 82-83· Χ.
Χωμενίδης, εφ. *Βμ*, 31.10.1999 [ββ.: *Η μνήμη επιστρέφει με λαστιχένια πέ-
δαια*]· Θ. Νιάρχος, εφ. *Ελτπ* (B), 31.3.2000 [ββ.: το ίδιο]· Δημ. Γκιώνης,
εφ. *Ελτπ*, 15.7.2000 [συνέντ., ββ.: *Εσύ κι εγώ*]· Λ. Κέζα, εφ. *Βμ*, 26.1.2003
[συνέντ.].

A.Z.

Βασιλικός, Ο (Ζάκυνθος 1859): Το μοναδικό θεατρικό έργο
του Αντώνιου *Μάτεση, το οποίο συνέγραψε κατά τη διετία
1829-1830. Στην «Προειδοποίησιν», γραμμένη γύρω στα 1860
(ένα είδος μεταγενέστερου προλόγου στο έργο), αποκαλείται
«ιστορική μυθιστοριογραφία δραματικώς παριστανόμενη»· α-
ναφέρεται ότι ο συγγραφέας έδωσε «παράστασιν [...] εικόνας
τού τε χαρακτήρος και των ηθών και εθίμων της εποχής».

Η υπόθεση του πεντάπρακτου δράματος τοποθετείται στη
Ζάκυνθο το 1712. Ο Φιλιππάκης Γιαργυρόπουλος βιάζει τη
Γαρουφαλιά, κόρη του άρχοντα Δάρειου Ρονκάλα, έπειτα ό-
μως την ερωτεύεται και θέλει να την παντρευτεί. Ο Ρονκάλα
που δεν γνωρίζει πως η κόρη του είναι έγκυος, αρνείται να τ
... στείλει σε μοναστήρι, αλλά, ό